

Rogge.

Ik was lichter en 't rogge zaaiem
en daar ging ik stap voor stap
en ik zaaien kortelijc koren
Op een grooten akker, in eele lup.

En ik dagge bie mie zelven
Hoe veel keuren zaai ic nou.
Al die keuren, ja entelbaar
toek dir en dagge, zeech maar, vro!

En ik dagge bie mie zelven.
Spraks dan vrost weer, regen snee
Pluften wat ic mist verduren.
Stumperd valt toch vast niet mee.

Maar dan kump het veerjaar weder.
Moet de warme zonne in 't laand.
Beilde regen, veerjaarswaarme.
Stille steet elken meen verstaand.

Dan komt daaren in de rogge.
ekensen wat een piacht is dat.
Gaad now veerjaar, na den es toe
Heus da i rii niet in de stad.

En de warme dagen, komt nog
Lente gem en linterwind.
En de keuren komt in diezen
Guz Gous, van een menschen kind.

Elk Sde war mte, zachte winden.
 Wiegen't golvend kuen veld.
 De rijge stuf, zoo zegt de mens en.
 Steensen g'vat dan ies naar 't veld.

Wolken stuit met gaud der enne.
 Waar ze blijft, ik weet het niet.
 't Is de wu'rok van den akker.
 De velden ringt Gods lof ai 't riet.

Kleine plantien is volwassen.
 Gif rij willig Hem de eer.
 Hem den maker van den roghalm.
 Ak du an den ke elud mit eer!

Shaks mak maaien, riehten reytre.
 En ik haare meinen rich.
 En ik wetke met een wetstien.
 En ik maai rogh, ak lij.

Want de rogh die is ripe.
 Den rieht van mie, den ringt een lied
 't Is rogh offert in de velden.
 Zoo list, zoo was 't, zoo blijft al tied.

Alsse wie, as mens en kin der
 Ak een leering, hier mit slaan.
 En niet al tied, mens en klagend
 Tegen Hem, van ip den slaan.

207
 III
 III
 III

Wand elvef de zon, bescheint ons.
 Desefde zegen, kump voor ons
 en het koden groote gave
 Is veen 't veen, men oek veen ons.

De geleeden van vandage
 Kunt tot op het nipper tien
 Ons vertellen wat der in is.
 Warkelyk veen, geen fabel tien.

Ei wit, yet meel, prothoplas ma.
 Duivenruiker, wat niet al
 As veen witlega, beste mensen
 Oek dan weest i, nog geen bal.

Doch met al hun wisheid mensen
 En wie weet, doch o zo bes
 Kunt ze nog niet cenen keuen
 Loaten wasen, in den es.

Wand, dat is het groot misterie
 In het groote schepings plan.
 Heaaien oogsten, magge wie doen
 Deen wasen, blif i nuchter van.

En wie zwait ween, en wie oogst ween
 En wie kanket en wie klagt.
 Houe mut met zegen, heb cenz op halben
 Dreuge lui! 't is God geklagt.

4
Tegen ik binnen misse, doe ik Heere
Vergeef mie, wat ik heb misdoan.
Als dan vogt tied, ook veur mie is
Och wilt dan, med mie gaan.